

Beleidsregels giften en schadevergoedingen WIL 2023

Het dagelijks bestuur van de Gemeenschappelijke regeling Werk en Inkomen Lekstroom,

gelet op:

de artikelen 4:81, eerste lid, 4:83 en 1:3, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht; artikel 31 tweede lid onder m. van de Participatiewet;

overwegende dat:

het gewenst is om beleidsregels vast te stellen omtrent wanneer klanten, met een uitkering op grond van de Participatiewet, ontvangen giften en/of schadevergoedingen mogen behouden, zonder dat dit wordt gekort op de uitkering dan wel effect heeft op de toekenning van aanvragen voor bijzondere bijstand of andere voorzieningen. Deze beleidsregels creëren duidelijkheid voor zowel klanten als de uitvoering;

besluit de volgende beleidsregels vast te stellen:

Beleidsregels giften en schadevergoedingen WIL 2023

Artikel 1. Begripsomschrijving

In deze beleidsregels worden de volgende begrippen gebruikt:

- a. Klant: de inwoner die een uitkering/bijzondere bijstand/minimavoorziening aanvraagt bij of ontvangt van WIL.
- b. Gift: een ontvangst in geld of natura; die de verstrekker onverplicht heeft gegeven en waar de klant niets voor hoeft terug te doen en die de klant ook niet terug hoeft te betalen.
- c. Eenmalige gift: eenmaal per kalenderjaar van één persoon of organisatie ontvangen.
- d. Periodieke gift: tweemaal of meer per kalenderjaar van één of meerdere personen of organisaties ontvangen.
- e. Schadevergoeding: een vergoeding voor geleden of nog te lijden schade.
- f. Middelen: de middelen zoals bedoeld in artikel 31 van de Participatiewet.
- g. Inkomen: inkomsten die in mindering moeten worden gebracht op de bijstandsuitkering zoals bedoeld in artikel 32 en 33 lid 1 van de Participatiewet.
- h. Vermogen: de waarde van bezittingen van de klant na aftrek van schulden.
- i. Periode: de hoogte van de gift(en) wordt bepaald over de periode van een kalenderjaar.
- j. Materiële schade: vermogensschade oftewel op geld waardeerbare schade, zoals bedoeld in artikel 6:96 van het Burgerlijk Wetboek.
- k. Immateriële schade: smartengeld oftewel schade die niet op geld waardeerbaar is, zoals bedoeld in artikel 6:106 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 2 Giften

1. Bij de toepassing van de Participatiewet en de IOAW/IOAZ worden de volgende giften buiten beschouwing gehouden:
 - a. giften die bedoeld zijn voor kosten waarvoor de klant, zonder de gift, een vergoeding bijzondere bijstand of (bijvoorbeeld) een WMO-voorziening zou krijgen. Dit kunnen eenmalige en periodieke giften zijn;
 - b. giften in de vorm van verstrekkingen van de voedselbank, kledingbank, speelgoedbank en andere soortgelijke organisaties;
 - c. giften vanuit steunfondsen gericht op de energietransitie voor minima die van tijdelijke aard zijn;
 - d. een eenmalige subsidie ter bevordering van het verhuizen naar een meer passende woning, waarbij geen sprake is van een terugbetalingsverplichting en/of enige vorm van tegenprestatie en die geen verplichtend karakter heeft;
 - e. vergelijkbare (incidentele) stimuleringsubsidies als genoemd onder c. en d. ter bevordering van gemeentelijk beleid, waarbij geen sprake is van enige vorm van terugbetaling;
 - f. andere (periodieke) giften in geld en/of in natura tot een bedrag van € 1.200,- per kalenderjaar. Dit bedrag geldt zowel voor zowel alleenstaanden als alleenstaande ouders en gehuwden/samenwonenden. Het meerdere wordt gezien als middel in de maand waarin de gift is ontvangen. Is dit meerdere bedrag zo hoog dat het niet volledig in mindering kan worden gebracht op de maanduitkering, dan wordt het resterende bedrag tot het vermogen gerekend.
2. Giften van werkgevers worden niet tot de middelen gerekend, als deze onbelast zijn voor de klant.

3. Bij een gift in natura bepaalt WIL wat de gift waard is in geld en of dit tot de middelen gerekend wordt.
4. Alle niet herleidbare ontvangsten of ontvangsten waarvoor geen afdoende verklaring is, zijn middelen. Dit zijn bijvoorbeeld kasstortingen, betaalverzoeken, cryptovaluta en/of bijschrijvingen op de bankrekening van de klant of zijn in de bijstand inbegrepen gezinsleden.

Artikel 3 Materiële schadevergoeding

1. Bij de beoordeling dient rekening te worden gehouden met de hoogte en de aard van de ontvangen schadevergoeding. WIL volgt daarbij recente uitspraken van met name de Centrale Raad van Beroep (CRvB).
2. WIL laat een materiële schadevergoeding buiten beschouwing als de klant de vergoeding gebruikt om de geleden of (begrote) toekomstige schade te herstellen.
3. Als de klant een schadevergoeding voor materiële schade niet gebruikt om de schade te herstellen, dan wordt de vergoeding aangemerkt als vermogen.
4. Een schadevergoeding voor het verlies van inkomsten uit werk is in het algemeen een middel.
5. Bij de beoordeling worden desgewenst (externe) deskundigen geraadpleegd.

Artikel 4 Immateriële schadevergoeding

1. Bij de beoordeling dient rekening te worden gehouden met de hoogte en de aard van de ontvangen schadevergoeding. WIL volgt daarbij recente uitspraken van met name de Centrale Raad van Beroep (CRvB).
2. Van het bedrag aan ontvangen immateriële schadevergoeding rekent WIL in principe 2/3e deel tot het vermogen en 1/3 e deel niet.
3. Het deel van de immateriële schadevergoeding dat tot het vermogen wordt gerekend, wordt afgezet tegen de ruimte waarmee het vermogen tot aan de vermogensgrens van artikel 34 lid 3 van de Participatiewet nog mag groeien. Het meerdere wordt gezien als een middel.
4. Bij de beoordeling worden desgewenst (externe) deskundigen geraadpleegd.

Artikel 5 Hardheidsclausule

1. In gevallen waarin deze beleidsregels niet voorzien, beslist het dagelijks bestuur.
2. Het dagelijks bestuur kan in bijzondere gevallen gemotiveerd afwijken van de bepalingen in deze beleidsregel, indien de onverkorte toepassing ervan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 6 Inwerkingtreding

1. Deze beleidsregels treden in werking op de dag na die van de dag van bekendmaking en werken terug tot 1 september 2023.
2. Met de inwerkingtreding van deze beleidsregels komen de Beleidsregels giften en schadevergoedingen WIL 2021, vastgesteld door het dagelijks bestuur op 12 juli 2021, te vervallen.

Artikel 7 Citeertitel

De beleidsregel wordt aangehaald als 'Beleidsregels giften en schadevergoedingen WIL 2023'.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het dagelijks bestuur van de Gemeenschappelijke regeling Werk en Inkomen Lekstroom, gehouden op 12 oktober 2023.

De voorzitter,

W. Eggengoor

De secretaris,

R.H. Esser

TOELICHTING

Algemeen

Bij het vaststellen van de Beleidsregels giften en schadevergoedingen in 2021 is nader stil gestaan bij het ontvangen van giften zonder dat deze direct op de bijstand moesten worden gekort. Dit gaat om incidentele en periodieke giften. Aanleiding voor deze richtlijn was de boodschappencasus in de gemeente Wijdemeren. Na diverse Tweede Kamervragen heeft dit geleid tot een aangenomen motie in de Tweede Kamer om € 1200,- per jaar buiten beschouwing te laten zonder dat dit consequenties heeft voor klanten met een uitkering. De minister heeft destijds opgeroepen dit alvast toe te passen. Dit

voortlopend op invoering van deze bepaling in artikel 31 lid 2 van de Participatiewet. Aan dit verzoek heeft WIL gehoor gegeven mede gelet op de ingezette lijn van een mensgerichte benadering van klanten en de maatschappelijke ontwikkelingen.

De huidige wijzigingen van de beleidsregels zijn ingegeven door de laatste maatschappelijke ontwikkelingen te weten: 1. De energietransitie en 2. Een premie om inwoners te bewegen naar een kleinere woning te verhuizen en daarmee plaats te maken voor starters en/of grotere gezinnen. Deze aanvullingen worden bij de toelichting onder artikel 2 nader omschreven.

De genoemde criteria in deze beleidsregels zijn handvatten om tot een redelijke afweging te komen wat wel en wat niet verantwoord is in het kader van (verdere) bijstandsverlening; in bijzondere situaties kan het individualiseringsprincipe worden toegepast.

Deze beleidsregel is alleen van toepassing op de Participatiewet en het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004, dat onderdeel uitmaakt van de Participatiewet. Het is niet van toepassing op uitkeringen die verstrekt worden op basis van de IOAW en IOAZ. Het begrip middel, en daarmee ook de inhouding van inkomsten op de uitkering, is wat betreft deze wetten vastgelegd in artikel 8 van de IOAW en IOAZ. Andere vormen van middelen/inkomen die hierin niet zijn genoemd, moeten buiten beschouwing worden gelaten en zijn niet van invloed op het recht op uitkering. Hieruit vloeit voort dat voor deze uitkeringen giften en schadevergoedingen niet als middel aangemerkt kunnen worden.

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

Onder klant wordt in deze beleidsregel verstaan een inwoner van de gemeente Houten, IJsselstein, Lopik of Nieuwegein die een uitkering bij WIL aanvraagt of een uitkering van WIL ontvangt. Daarnaast wordt onder klant ook de grote groep inwoners verstaan die bijzondere bijstand of een minimavoorziening aanvraagt of ontvangt. Dit kan zijn een van de minimaregelingen van de gemeenten of bijzondere bijstand voor bijvoorbeeld een wasmachine of een volledige woninginrichting.

Een gift is een ontvangst van een derde of derden die uit vrijgevigheid en dus onverplicht wordt verstrekt en die kan worden gegeven in geld of in natura (voorwerp, dienst, betaling voor een ander). De ontvanger hoeft hier niets voor terug te den (geen tegenprestatie) en er bestaat ook geen verplichting tot terugbetaling.

Een schadevergoeding is een geldbedrag om schade te kunnen herstellen of te compenseren, bijvoorbeeld na een ongeluk of brand. Er zijn twee soorten schadevergoedingen, namelijk materiële en immateriële:

1. Een materiële schadevergoeding is bedoeld om concrete kosten te betalen die zijn gemaakt of nog gemaakt gaan worden. Denk bijvoorbeeld aan het repareren van een bril of gemaakte ziekenhuiskosten.
2. Een immateriële schadevergoeding is bedoeld voor emotionele schade zoals verdriet, pijn of verlies van plezier in het leven. Deze schadevergoeding heet ook wel smartengeld.

Over vermogen kan nog worden opgemerkt dat voor de weging van vermogensbestanddelen wordt aangesloten bij de regels die zijn vastgelegd in de Participatiewet zelf.

Bij de vaststelling van vermogen wordt rekening gehouden met schulden. De vaststelling van vermogen gebeurt meestal bij aanvraag van een uitkering. Mocht er sprake zijn van bijvoorbeeld het niet melden van vermogen en/of andere inkomsten, dan wordt bij de vaststelling van vermogen geen rekening gehouden met de schulden.¹ We beoordelen daarbij altijd of het al dan niet verwijtbaar is en of de schulden bij de berekening mogen worden betrokken. Het gaat hier om maatwerk.

Artikel 2. Giften en ontvangsten

Het krijgen van een gift heeft niet altijd gevolgen voor een uitkering, bijzondere bijstand of een minimaregeling. Wij laten giften voor een bepaald doel buiten beschouwing als de klant - wanneer deze de gift niet had gekregen - daarvoor een vergoeding uit een voorziening zoals de bijzondere bijstand of de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) had kunnen krijgen. Bijvoorbeeld voor zwemlessen van een kind. Het wordt onredelijk geacht om de besparing van een beroep op een van deze overheidsvoorzieningen te niet te doen door deze mee te wegen bij de verlening van algemene- of bijzondere bijstand dan wel een minimavoorziening. Daarom worden dit soort giften buiten beschouwing gelaten.

1) Wijziging van de Participatiewet in verband met het uitsluiten van fraudevorderingen bij de vermogensstoets (*Kamerstukken II* 2019/20, 35374, nr. 3); zie de volgende link: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-35374-3.html>.

Het maakt daarbij niet uit of het gaat om periodieke- of eenmalige giften van één of meerdere personen of organisaties.

Giften in de vorm van verstrekkingen van de voedselbank, kledingbank, speelgoedbank en andere soortgelijke organisaties worden eveneens buiten beschouwing gelaten.

Giften vanuit steunfondsen gericht op de energietransitie voor minima die van tijdelijke aard zijn en waarbij geen sprake is van een terugbetalingsverplichting en/of enige vorm van tegenprestatie of verplichtend karakter, worden buiten beschouwing gelaten. Denk hierbij bijvoorbeeld aan het verstrekken van energiezuinig witgoed, radiatorfolie, spaarlampen, tochtstrippen en zonnepanelen. Deze opsomming is niet limitatief.

Ook kan er sprake zijn van gemeentelijke initiatieven voor het verstrekken van een eenmalige premie ter bevordering van het verhuizen naar een meer passende woning (art. 2 lid 1d) Hierbij kan het gaan om een alleenstaande die plaats maakt voor starters of een groter gezin. Bij een dergelijke premie is er geen sprake van een terugbetalingsverplichting en/of enige vorm van tegenprestatie of verplichtend karakter. Deze premies worden buiten beschouwing gelaten. Een voorbeeld hiervan is de Subsidieregeling verhuispremie gemeente Nieuwegein 2023²

Ook kan het voorkomen dat in de toekomst vergelijkbare (incidentele) stimuleringspremies ter bevordering van gemeentelijk beleid, worden ingevoerd waarbij geen sprake is van een terugbetalingsverplichting (art. 2 lid 1e.) Dan voorziet dit artikel hier nu al in. Deze giften worden dan eveneens buiten beschouwing gelaten.

Ook andere giften dan genoemd in het eerste lid van dit artikel laten wij voor een deel buiten beschouwing. WIL laat een gift tot € 1.200,- per kalenderjaar buiten beschouwing. Meerdere giften worden bij elkaar opgeteld en worden buiten beschouwing gelaten voor zover zij samen niet boven dit bedrag per kalenderjaar uitkomen. Wanneer het bedrag en/of de gezamenlijke waarde in natura hoger is dan € 1.200,- per kalenderjaar, dan moet de klant dit melden.

Bij de hoogte van het bedrag is aansluiting gezocht bij uitspraken van de Centrale Raad van Beroep over vrijlatingen,³ de landelijke trend inzake giften en moties in de Tweede Kamer, om een hoger bedrag dan € 1.200,- buiten beschouwing te laten.⁴ Vanuit systemisch oogpunt wordt gekozen voor één bedrag dat buiten beschouwing wordt gelaten; dit geeft duidelijkheid aan zowel de klant als aan de uitvoering.

Daarnaast worden giften van werkgevers buiten beschouwing gelaten voor zover deze onbelast zijn voor de klant. Het kan hierbij gaan om een kerstpakket, cadeaubon, e.d.

Als een gift in natura wordt ontvangen bepaalt WIL de waarde in geld. Hoe wij dat doen is afhankelijk van de aard van de gift. De waarde van een voorwerp of reis kan bijvoorbeeld bepaald worden via een nota, de NIBUD-normen of een bankafschrift van de verstrekker. Het kan ook nodig zijn om de waarde te laten bepalen door een deskundige via een taxatie of schatting gebaseerd op gemiddelde vergelijkbare handels-/verkooprijzen. Wanneer een klant stelt een reis of vakantie te hebben gekregen, dan dient ook hiervan de waarde bekend te worden gemaakt door de klant. Als een klant eenmaal per jaar een gift krijgt voor bijvoorbeeld een reis of vakantie, kan deze dus tot € 1.200,- buiten beschouwing worden gelaten, omdat dit onder artikel 2 van deze beleidsregel valt.

Bij aanvragen bijzondere bijstand kijken wij in het algemeen naar de giften die in de afgelopen 3 maanden zijn ontvangen en nemen deze mee in de beoordeling. Is hier aanleiding toe dan worden over een langere periode inkomensgegevens/bankafschriften opgevraagd om helderheid te krijgen over de hoogte van de giften.

Niet-herleidbare kasstortingen en bijschrijvingen op de bankrekening worden tot de middelen gerekend. Dit kunnen ook andere vormen zijn zoals betaalverzoeken en dergelijke. Zij dienen daarom volledig in mindering te worden gebracht op het recht op algemene bijstand. Er geldt hiervoor dus geen vrijlatingsbedrag. Er is dan namelijk sprake van een (structurele) inkomensverbetering en dat verhoudt zich niet met het karakter van bijstand als minimumvoorziening. Niet herleidbaar betekent niet dat er geen verklaring is gegeven door de klant, maar dat deze verklaring niet is aangetoond en voor WIL niet verifieerbaar is. Ook kunnen niet-herleidbare kasstortingen effect hebben op het besluit om bijzondere bijstand of een minimumvoorziening al dan niet toe te kennen. Dat wordt individueel beoordeeld.

2) [Subsidieregeling verhuispremie gemeente Nieuwegein 2023 | Lokale wet- en regelgeving \(overheid.nl\)](#)

3) CRvB 25 januari 2012, ECLI:NL:CRVB:2012. In deze uitspraak heeft de Raad besloten dat giften verantwoord zijn om buiten beschouwing te laten, voor zover deze per kalenderjaar beneden de voor die persoon geldende bijstandsnorm per maand blijft.

4) *Kamerstukken II* 2010/21, 24515, nr. 580 en *Kamerstukken II* 2010/21, 35394, nr. 14. Tweede Kamer motie die inhoudt dat giften tot € 1200,- per jaar worden buiten beschouwing gelaten is aangenomen. Dit is echter nog niet opgenomen in de Participatiewet. Zie de volgende links: <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/moties/detail?id=2021Z03769&did=2021D08261> en <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/amendementen/detail?id=2020Z24563&did=2020D51546>.

Cryptovaluta wordt in het algemeen aangemerkt als vermogen. Is herkomst niet verifieerbaar dan wordt het aangemerkt als middel.

De waarde wordt als volgt bepaald:

- Bij een lopende uitkering: De waarde op de datum van ontvangst, veelal de datum van het openen van de rekening(en).
- Bij een nieuwe aanvraag: De waarde op de datum van aanvraag.

Verder kunnen herleidbare bijschrijvingen ook middelen zijn. Geldleningen bijvoorbeeld zijn niet van het middelenbegrip uitgezonderd. Wanneer men over het geleende geldbedrag kan beschikken en dit kan aanwenden voor de kosten van levensonderhoud, dan zijn dit ook middelen. Dat kan anders zijn als men, in de periode die vooraf gaat aan de beslissing op de bijstandsaanvraag, vanwege gebrek aan een ander inkomen voor de noodzakelijke bestaanskosten is aangewezen op een geldlening. De stelregel is dat klanten over 1x de maand norm moeten kunnen beschikken, zonder dat dit als vermogen wordt gezien. Het zou echter ook kunnen dat dergelijke betalingen tot € 1200,- per kalenderjaar als gift worden aangemerkt.

Ontvangsten als gevolg van een prijs of loterij worden altijd tot de middelen gerekend. Zij volgen, voor de vraag of deze als inkomen of vermogen moeten worden aangemerkt, de weg van beoordeling zoals deze ook voor giften is beschreven in artikel 2 van deze beleidsregel. Dus de prijzen in een loterij van minder dan € 1.200,- worden niet aangemerkt als middel, tenzij deze prijs, al dan niet in combinatie met andere prijzen en/of giften, het bedrag van € 1.200,- per kalenderjaar overschrijdt. Alleen het meerdere moet als middel worden aangemerkt.

Om de beoordeling te kunnen maken of giften en/of ontvangsten tot de middelen moeten worden gerekend en al dan niet onder het vrijlatingsbedrag blijven, is het noodzakelijk dat klanten WIL informeren als het maximale bedrag van € 1.200,- wordt overschreden.

Als er sprake is van een tussentijds heronderzoek of wanneer daar anderszins aanleiding toe bestaat, bijvoorbeeld in geval van een handhavingsonderzoek of aanvraag bijzondere bijstand, dan moet de klant giften en/of ontvangsten wel melden, ook al is het bedrag lager dan € 1.200,- per kalenderjaar. Dit op grond van de algemene inlichtingenplicht van artikel 17, lid 1 van de Participatiewet.

Ten overvloede: Giften zoals genoemd in art. 2 lid 1a t/m e worden buiten beschouwing gelaten. Dat betekent dat naast de gift van bijvoorbeeld een energiezuinige wasmachine ook giften tot € 1200,- buiten beschouwing moeten worden gelaten.

Artikel 3. Materiële schadevergoeding

De klant moet aantonen waar de schadevergoeding voor bedoeld is. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de hoogte en de aard van de ontvangen schadevergoeding. Dat is vaak een complexe afweging. De klant dient bewijsstukken te laten zien dat de vergoeding is gebruikt om de schade te herstellen. De schadevergoeding heeft dan geen gevolgen voor het recht op een uitkering. Het kan zijn dat de schadevergoeding is bedoeld voor kosten die de klant in de toekomst gaat maken. Het kan bijvoorbeeld zijn dat iemand voor de rest van zijn leven fysiotherapie nodig heeft, bepaalde hulpmiddelen nodig gaat hebben of eerder dan gebruikelijk bepaalde uitgaven voor bijvoorbeeld thuiszorg gaat krijgen. Ook dan laat WIL de schadevergoeding buiten beschouwing. De klant moet wel aantonen welke kosten nog gemaakt gaan worden. Dit kan bijvoorbeeld via een schadestaat (een overzicht van de kostenposten) op basis waarvan de vergoeding is betaald of een rechterlijke uitspraak over de schadevergoeding.

Een uitzondering is de materiële schadevergoeding die bedoeld is als inkomen. De klant krijgt deze als hij/zij niet of niet volledig meer kan werken. De klant kan hierdoor bijvoorbeeld zijn baan verliezen waardoor het inkomen lager is of helemaal wegvalt. Een schadevergoeding die hiervoor bedoeld is zien wij als middel. Wij kijken dan voor welke periode de schadevergoeding precies bedoeld is. Dat kan ook een periode in het verleden zijn. Het afhandelen van een schade duurt namelijk vaak lang. Meestal is de schadevergoeding één bedrag. Het is dan lastig om een bedrag per maand te bepalen. De klant wordt gevraagd aan te tonen hoeveel het inkomen is gedaald. Dit kan met salarisstroken of jaarpogaven, maar ook met een brief van bijvoorbeeld het UWV of de werkgever. Ook kan een overzicht van de schade van een schadespecialist duidelijkheid geven. Hierbij moet goed gekeken worden op welke periode dit betrekking heeft en welke periode in aanmerking moet worden genomen. Wanneer dit naar het oordeel van WIL noodzakelijk is, raadpleegt WIL (externe) deskundigen.

Artikel 4. Immateriële schadevergoeding

Bij immateriële schadevergoeding dient rekening te worden gehouden met de hoogte en de aard van de ontvangen schadevergoeding. Dat is vaak een complexe afweging. Immateriële schadevergoeding

laat WIL in het algemeen tot 1/3e deel buiten beschouwing, zodat 2/3e deel tot het vermogen wordt gerekend.⁵ Dit is in beginsel een redelijk uitgangspunt. Telkens dient te worden gekeken naar de persoonlijke situatie van de klant en hierin dient de recente rechtspraak meegewogen te worden⁶. Leidend voor WIL zijn uitspraken op grond van de Centrale Raad van Beroep (CRvB).

Het vermogen dient vervolgens te worden afgezet tegen de ruimte waarmee het vermogen nog mocht groeien. In zijn algemeenheid kan gesteld worden dat het bij een vermogenstoename afhankelijk is van de hoogte van het eerder vastgestelde vermogen en de nog toegestane vermogensaanwas of het gevolgen heeft voor een lopende bijstandsuitkering. Gaat het om vermogen bij een aanvraag, dan is het recht op bijstand afhankelijk van het vastgestelde vermogen en de vermogensgrens van artikel 34, lid 3 van de Participatiewet.

Vergoedingen voor materiele en immateriële schade worden volledig buiten beschouwing gelaten wanneer deze zijn gebaseerd op een ministeriële regeling (zie artikel 31, lid 2 van de Participatiewet), waarbij als meest in het oog springende regeling gewezen kan worden op de vergoedingen in het kader van de Toeslagenaffaire. Wanneer dit naar het oordeel van WIL noodzakelijk is, raadpleegt WIL (externe) deskundigen.

Artikel 5 Hardheidsclausule

In dit artikel is een algemene hardheidsclausule opgenomen.

In een individueel geval zou toepassing van de beleidsregel voor de klant kunnen leiden tot onbillijkheden van overwegende aard. Dit artikel geeft de mogelijkheid om in zo'n situatie af te wijken van de regels ten gunste van de klant. Het blijft individueel maatwerk.

Artikel 6 Inwerkingtreding

Het dagelijks bestuur (DB) van WIL heeft op 12 oktober 2023 de nieuwe beleidsregels giften en schadevergoedingen vastgesteld. Deze werken terug tot 1 september 2023. De terugwerkende kracht houdt verband met de premie die gemeente Nieuwegein verstrekt aan personen die naar een kleinere woning verhuizen om zo plaats te maken voor starters en/of grotere gezinnen (Subsidieregeling verhuispremie gemeente Nieuwegein 2023).

Met de invoering van deze nieuwe beleidsregels komen de beleidsregels vastgesteld in het DB van 12 juli 2021 te vervallen.

Artikel 7 Citeerartikel

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

5) Dit is in lijn met jurisprudentie, zie CRvB 13 september 2005, ECLI:NL:CRVB:2005:AU3208 en CRvB 22 december 2020, ECLI:NL:CRVB:2020:3395.

6) <https://www.recht.nl/rechtspraak/uitspraak/?ecli=ECLI:NL:CRVB:2023:909>